

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

இடைக்கால ஆணையையும் பின்னர் அதனுடைய இறுதித் தீர்ப்பையும் சட்டப்படி செயல்படுத்த நாங்கள் அவற்றைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருவோம். தற்போது காவிரி நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பு உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் அதே வலுவை அதே அளவில் பெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசு சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் உறுதியான நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. நடுவர் மன்றமும், உச்ச நீதிமன்றமும் மட்டுமே நியாயமான தீர்ப்பை வழங்க முடியும் என்று தமிழ்நாடு அரசு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையோடு இருக்கிறது.

(இ) புதிய தலைமைச் செயலகத்தை இராணி மேரிக் கல்லூரி வளாகத்தில் கட்டத் தடைவிதிக்கும் மத்திய அரசு கற்றுச்சுழல் துறையின் அறிவிக்கை குறித்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கை

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மூன்றாவது அறிக்கை. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் நான் தமிழக அரசின் புதிய தலைமைச் செயலகம் கட்டுவது குறித்தும் அது சம்பந்தமான தமிழக அரசின் அணுகுமுறை மற்றும் விரிவான ஆலோசனை செய்து எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பற்றியும் கடந்த 4-4-2003, 10-4-2003 மற்றும் 24-4-2003 ஆகிய தேதிகளில் மிக விரிவாகப் பேசியுள்ளேன். எவ்வகையில் புதிய தலைமைச் செயலகம் உடனடியாகக் கட்டப்பட வேண்டியுள்ளது, எவ்வகையில் அது மிகவும் அவசியமானது என்பது குறித்து மிகத்தெளிவாக நான் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியுள்ளேன். எனவே அவற்றை நான் மறுபடியும் இப்போது திரும்பவும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழகத்திலுள்ள 6½ கோடி மக்கள் நலனை முன்னிறுத்திச் செயல்படும் தலையான கேந்திரம் தலைமைச் செயலகம். இந்தியாவிலேயே சாதாரண அடிப்படை வசதிகள்கூட இல்லாமல் மிகக் குறுகிய இடத்தில் செயல்படும் ஒரே தலைமைச் செயலகமாகத் தமிழக தலைமைச் செயலகம்தான் இருந்து வருகிறது. இட நெருக்கடியால் எவ்வகை இன்னல்களையும், இடர்ப்பாடுகளையும் பல்வேறு தரப்பு மக்கள் உணர்கின்றார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டுதான் அமையவிருக்கும் தலைமைச் செயலகக் கட்டடம் தமிழகத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் அளவிற்கு மிகச் சிறப்பான ஒரு கட்டடமாக அமைய வேண்டும் என்று நான் முடிவு செய்தேன். நான் எடுத்த அந்த முடிவானது தமிழகத்தின் நலன் கருதியும் 6½ கோடி மக்களின் பயன் கருதியும் எடுத்த முடிவாகும். ஆனால்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

சொற்ப எண்ணிக்கையிலுள்ள வெகு சிலர் மட்டுமே அரசியல் காரணத்திற்காக, காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்துக் கொண்டும், அப்பாவி மாணவிகளைத் தூண்டிவிட்டும் செயல்பட்டு வந்தனர். ஒருசிலர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றனர். நாட்டு நடப்புகளில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளாத மேல்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் பொது நல வழக்கு என்ற போர்வையில் தங்களை மிகப் பெரிய சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் அவர்கள், இதுநாள் வரை ஒரு சிறு துரும்பைக்கூட மக்கள் நலனுக்காகக் கிள்ளிப்போடாத அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். எவ்வகையில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தமிழக அரசு முறையாக அணுகியுள்ளது என்பதற்கு மிகச் சரியான விளக்கம் தருவதென்றால் எனது தலைமையிலுள்ள இந்தத் தமிழக அரசானது நன்கு ஆராய்ந்து தெள்ளத் தெளிவாக மிகத் துல்லியமான முறையில் பொதுமக்களுக்கு விளக்கமாகத் தெரிவித்துவிட்டுத்தான் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இதற்கு முன்பு நான் இதுகுறித்து அளித்த விளக்கங்களே சான்றாகும்.

மாணவிகள் தேர்வு முடிந்து விடுமுறைக் காலத்தில் இந்த அரசு நிர்வாக ரீதியில் முடிவெடுத்து எதனையும் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இவற்றை மூடிமறைத்துச் செயல்பட வேண்டும் என்ற அவசியம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், தமிழக மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெற்றுள்ள இந்த அரசு ஒரு சிலர் காட்டும் பூச்சாண்டிகளுக்குக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியத்தில் இல்லை என்பதையும் கருத்தில் கொண்டும் 'மேசையைத் தட்டும் ஒலி' வெளிப்படையாகவே-transparent-ஆகவே-செயல்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு முன்பே நான் இந்த அவையில் தெரிவித்த கருத்துகளே போதுமான சான்றுகள் ஆகும். இராணி மேரிக் கல்லூரி இடம் குறித்து நீதிமன்றத்தில் மொத்தம் 9 ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்த மனுதாரர்கள் தங்களைப் பொது நலவாதிகள் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் மிகச் சௌகரியமாக மறந்துவிட்ட, மறைத்துவிட்ட ஒரு அப்பட்டமான உண்மையை நான் இங்கே தெளிவாக்க வேண்டியுள்ளது.

முற்பகல் 11-30

அது என்னவென்றால், இன்றைக்கு சுமார் 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, இன்னும் சரியாக சொல்லப்போனால்—8-4-1991 அன்று காலை—ஜனாதிபதி ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில்,

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

8-4-1991 அன்று காலை சுமார் 11 மணியளவில், இராணி மேரிக் கல்லூரியில் எம்.ஏ. ஆங்கில இலக்கியம் இறுதியாண்டு படித்து வந்த எம். ஷீலா என்ற மாணவி தேர்வு எழுதுவதற்கான தனது hall ticket-ஐப் பெறுவதற்காக முதல் மாடியில் உள்ள ஆங்கிலத் துறைக்குச் சென்றிருக்கிறார். hall ticket-ஐப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு பாட சம்பந்தமான சில அம்சங்களைத் தனது சக மாணவியாகிய சரஸ்வதி என்பவருடன் ஆங்கிலத் துறையின் hall-க்கு வெளியே உள்ள வராண்டாவில் நின்றுகொண்டு பேசிக்கொண்டிருந்துள்ளார். அப்போது, எந்த நில நடுக்கமும் ஏற்படவில்லை, பெரிய சூறாவளிக் காற்று ஏதும் அடிக்கவில்லை. ஆனால், சாதாரணமாக மாடியில் நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே இரண்டு மாணவிகளின் பளுவைக்கூட தாங்காமல் அந்த வராண்டா திடீரென்று உடைந்து தரைத் தளத்தில் அந்த இரண்டு மாணவிகளுடன் விழுந்தது. முதல் மாடியிலிருந்து தரைத் தளத்திலே விழுந்ததினால் ஷீலா என்ற மாணவிக்கு, தலை, கைகள், கால்கள் மற்றும் இடுப்பு ஆகியவற்றில் பெருத்த காயம் ஏற்பட்டு எலும்புகள் முறிந்துவிட்டன. உடனடியாக இராயப்பேட்டை மருத்துவமனைக்கு அவர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, உள் நோயாளியாக 8-4-1991 அன்றிலிருந்து 15-6-1991 வரை, ஆக ஏறக்குறைய 2½ மாதம் அவர் மருத்துவமனையில் இருந்திருக்கிறார். அந்தச் சமயத்தில், அவருக்கு அறுவைச் சிகிச்சையும் நடத்தப்பட்டுள்ளது. பிறகு, நிரந்தர ஊனமாக, நடக்க முடியாமல், ஊன்றுகோல்களின் துணையுடன் மட்டும் நடக்கின்ற நிலையில் உள்ளார்.

மிகப் பெரிய இழப்பை வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தியுள்ள இந்த நிகழ்ச்சியால் தனது எதிர்காலமே பாழடைந்துவிட்ட நிலையில், முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்று மிகப் பிரகாசமாக இருக்குமென்று எதிர்பார்த்திருந்த தன் வாழ்வு இருண்டு, சுருண்டு போய்விட்டது என்றும், அதன் விளைவாகத் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியாமல் போன அவர் நிலையில், உணவைக்கூட சாப்பிட முடியாமல் உடல் நலம் குன்றி வாழ்க்கையே கேள்விக்குறியாகிவிட்ட காரணத்தினால் கல்லூரி நிர்வாகமும், தமிழக அரசின் பொதுப் பணித் துறையும் தனக்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடு தர வேண்டுமென்றும் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் Pauper O.P. வழக்கை 7-4-1992 அன்று ஷீலா தொடுத்தார். அது தற்சமயம் சென்னைப் பெருநகர சிட்டி சிவில் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றப்பட்டு நிலுவையில் இருந்து வருகிறது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டடம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வழக்கு தொடுத்த பெரிய மனிதர்கள், தங்களுக்கு அக்கறை இருப்பதாகப்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

போலியாகக் காட்டிக்கொண்டு மேசையைத் துடும் ஒலி நீதிமன்றப் படிக்கூட்டுகளில் ஏறிய அந்தப் பெரிய மனிதர்கள், அந்தக் கூட்டத்தின் வராண்டா இடிந்து விழுந்து தனது எதிர்காலத்தையே தொலைத்துவிட்டு நிற்கின்ற ஷீலா என்ற அந்த மாணவிக்கு இன்று வரை என்ன செய்தார்கள்? அந்தக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மற்ற மாணவிகளுக்கு இனி அப்படியொரு நிலை ஏற்பட்டால் அதை இவர்கள் எப்படி எதிர்கொள்வார்கள்? 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இரண்டு மாணவிகளின் பளுவைக்கூட தாங்க முடியாமல் இடிந்து விழுகின்ற நிலையில் வராண்டா இருந்தது என்றால், அந்தக் கூட்டத்தின் உறுதித் தன்மையை நீங்களே புரிந்துகொள்ளலாம். 89 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூடப்பட்ட அந்தக் கூட்டம் சுண்ணாம்பு மற்றும் செங்கற்களால் கூடப்பட்டதாகும். சுண்ணாம்பின் இறுகும் தன்மை மெல்ல மெல்ல விரியம் இழந்து, தொட்டால் 'பொல, பொல' என மாவுபோல் கொட்டும் நிலையில் உள்ளது என்று பொறியியல் வல்லுநர்கள் சுருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். கட்டடங்கள் பழுமை எய்திட்ட காரணத்தினால் வலுவிழந்துபோய் அபாய கட்டத்தில் உள்ளன என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கல்லூரிக்குரிய புதிய கட்டடத்தின் திட்டம் பற்றியும், இடைப்பட்ட காலத்தில் செய்யப்பட உள்ள மாற்று ஏற்பாடுகள் பற்றியும், நான் ஏற்கெனவே தெளிவுபடத் தெரிவித்துள்ளேன்.

இந்த அவையின் வாயிலாக நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஒருசிலர் இதனை வெறும் அரசியல் ரீதியாக எடுத்துக்கொண்டு, எனக்கு நல்ல பெயர் வந்துவிடுமே என்ற காரணத்தினால், காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் இல்லாததையும், பொல்லாததையும் சொல்லி, நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கல்லூரி பற்றியும், மாணவிகளைப் பற்றியும் உண்மையிலேயே அக்கறை அவர்களுக்கு இருந்திருந்தால் ஷீலா என்ற அந்த மாணவிக்கு சுமார் 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட அந்தத் துயரம் இனி யாருக்கும் ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் அவர்கள் நினைத்திருக்க வேண்டுமே தவிர, இந்த நல்ல திட்டத்தை அவர்கள் எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? எந்த அளவிற்கு இதில் அரசியல் புகுந்து இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் வேதனையாக உள்ளது. ஆக்கூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டிய எதிர்க்கட்சிகள் எவ்வகையில் எதிரிக் கட்சிகளாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதற்கு இனி நான் சொல்லப் போகும் செய்திகள் உங்களுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் இன்னும் அதிக வேதனையையும் அதிர்ச்சியையும் தரக்கூடும்.

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதனை விரிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு)

முற்பகல் 11-35

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: I am not yielding. This is an 110 Statement. You cannot.....

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: No. You cannot raise a point of order in an 110 Statement.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 110-வது அறிக்கை படிக்கிறபோது விவாதம் கிடையாது. உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: No.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: You can raise it later on, not now. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமன்றத்தில் எதையும் வைக்கலாம். உட்காருங்கள். திரு. ஹேமச்சந்திரன், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: நீங்கள் அதை, பின்னால் raise பண்ணுங்கள். இப்போது முடியாது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். அவர் முடிக்கட்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையை முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: நான் முடிக்கிறேன். அப்புறம் வேண்டுமானால் raise பண்ணுங்கள்.

[2003 மே 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையை இன்னும் வாசித்து முடிக்கவில்லை. அறிக்கையை நிறைவு செய்ய அனுமதிபுங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: You cannot interrupt an 110 Statement.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன். இது நல்லதல்ல, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: தவறான முன்மாதிரியை ஏற்படுத்தாதீர்கள். அப்புறம் எழுப்பலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி உட்காருங்கள். அறிக்கையை இன்னும் படித்து முடிக்கவில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: இது குற்றச்சாட்டு அல்ல. அமர்ந்து பொறுமையாகக் கேளுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தென் சென்னை நாடாளுமன்றத் தொகுதி எம்.பி.-ஆக உள்ள டி.ஆர். பாலு மத்திய அமைச்சரவையில் சுற்றுப்புறச்சூழல் மற்றும் வனத் துறை அமைச்சராக உள்ளார். பெரிய முக்கியத்துவம் இல்லாத இலாகாவைத் தனக்குத் தந்துவிட்டார்கள் என்று அப்போது அவருடைய கட்சித் தலைவரையும், மாற்றையையும் பார்த்துப் புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துகொண்டு இருந்தன. அப்படி ஒரு துறைக்கு அமைச்சராக உள்ள டி.ஆர். பாலு செய்திருக்கின்ற அடாத செயல் என்ன என்பதை உங்களுக்கு விரிவாக இப்போது விளக்க விரும்புகிறேன். நீதிமன்றத்தில் அவர்களால் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் பற்றி வாதம் முடிந்தபின் அவ்வழக்கு பற்றி என்ன நினைத்தார்களோ தெரியவில்லை. தமிழக அரசின் ஆணித்தரமான வாதங்களை நீதிமன்றத்தில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் பயந்துபோய், நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் குறுக்கீடு செய்து நீதிமன்ற அவமதிப்புப் பற்றி கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல் மத்திய அமைச்சர் டி.ஆர். பாலு எப்படிச் செயல்பட்டிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி நான்

2003 மே '5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

இங்கே தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1986 ஆம் ஆண்டு இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் Environment Protection Act, 1986, Act 29 of 1986 என்று ஒரு சட்டமானது உருவாக்கப்பட்டு அது 23-5-1986 அன்று அமலாக்கத்திற்கு வந்தது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால் ஒரு சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் என்பது இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஷெட்யூல் 7-ல் உள்ள லிஸ்ட்ஸ் இனம் 1, இனம் 2 மற்றும் இனம் 3 என்ற பிரிவுகளின்கீழ் இனம் 1-ன்கீழ் வரும் தலைப்புகள் உள்ள சப்ஜெக்டுகள் பற்றி மத்திய அரசும், இனம் 2-ன்கீழ் உள்ள சப்ஜெக்டுகள் பற்றி மாநில அரசுகளும், இனம் 3 சம்பந்தப்பட்ட சப்ஜெக்டுகள் பற்றி இரு அரசுகளும் அதாவது மத்திய, மாநில அரசுகளும் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளவையாகும். சுற்றுச்சூழல் என்ற தலைப்பானது, இந்த ஷெட்யூல் 7-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்த இனங்களிலும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதாவது இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் சட்டம் இயற்றக்கூடிய சப்ஜெக்டுகளின்கீழ் சுற்றுச்சூழல் என்பது ஓர் அம்சமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதுதான் நிதர்சன உண்மை. ஆனாலும்கூட, இரு நாடுகளுக்கிடையே அல்லது பல நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தம் சுருதி, அதாவது Treaty, Agreement or Convention and International Conference என்று சொல்லப்படும் கூட்டமைப்பு நாடுகளின் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின்படியும் இந்திய நாடாளுமன்றமானது Article 253-ன்படி தக்க சட்டம் இயற்ற இயலும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு மிக முக்கியமான அரசியல் அமைப்புச் சட்டப் பிரச்சினையை உங்களமுன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டதுபோல் 7-வது ஷெட்யூலில் இனம் 1 மற்றும் Concurrent List-ல் உள்ள சப்ஜெக்டுகள் பற்றி மத்திய அரசு சட்டம் இயற்ற இயலும். இனம் 3 ஆகிய Concurrent List-ல் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் தனித்தனியே சட்டம் இயற்றி இருந்தால், மத்திய அரசின் சட்டம்தான் மாநில அரசின் சட்டத்தைத் தனக்குள் உள்ளடக்கி சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆளுகை செய்வதற்கு அரசியல் சட்டம் வழிவகை செய்கின்றது. ஆனால், ஷெட்யூல் 7-ன்கீழ் எந்த ஓர் இனத்தின்கீழும் விவரிக்கப்படாத ஒரு சப்ஜெக்ட் சம்பந்தமாக மத்திய அரசு சட்டம் இயற்றினால் அது மாநில அரசுகளின் மீது எவ்வகைப் பிடிமானத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது பற்றி அரசமைப்புச்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

சட்டத்தில் விரிவான ஒரு விளக்கம் இல்லை என்பதுதான் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள ஒரு மிக முக்கியமான தெளிவுப்படாத குறைபாடு ஆகும். அதாவது 7-வது ஷெட்யூலில் காட்டப்படாத ஒரு சப்ஜெக்ட் குறித்து Article 253-ன்படி உள்ள அதிகாரத்தை மட்டும் பயன்படுத்தி மத்திய அரசு சட்டம் இயற்றினால் அது எந்தவகையில் மாநில அரசைக் கட்டுப்படுத்தும் என்பது குறித்து அரசமைப்புச் சட்டத்தின் விளக்கம் என்ன என்பதுதான் இன்றைய கேள்வி. இது குறித்து நாடு தழுவிய அளவில் விரிவான விவாதம் நடத்த வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். இந்த ஓர் அரசமைப்புச் சட்டக் குறைபாட்டினை விவாதத்திற்காக நான் இந்நாட்டின் முன் வைக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-40

நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி, கூட்டு நாடுகளின் மாநாட்டு நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, அதாவது ஐக்கிய நாடுகளின் சபை கூட்டிய மனிதச் சூழ்நிலை குறித்த ஒரு மாநாடு, United Nations Conference on Human Environment, 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் ஸ்டாக்ஹோம் என்ற நகரத்தில் நடைபெற்றது. அதன் பின்தொடர்ச்சியாகத்தான் நான் மேலே குறிப்பிட்ட Environment Protection Act, 1986 ஆனது Article 253-ன்கீழ் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டது. அதில் பிரிவு 6-ல், மேற்படிச் சட்டத்தின் செயலாக்கம் குறித்து Rules, அதாவது விதிகள் வகுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்தநேரத்தில் நான் ஒரு முக்கியமான சட்ட நிலைமையினைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டம் என்பது, நாடாளுமன்றத்திலோ அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் சட்டசபையிலோ விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இயற்றப்படும் ஒன்றாகும். ஆனால், விதிகள்—Rules—என்பது அதிகாரிகளின் மட்டத்தில் subordinate legislation என்கின்ற முறையின்படி அதிகாரிகளால் வகுக்கப்படும் ஒன்றாகும்.

மேற்படி Environment Protection Act, 1986 நாடாளுமன்றத்தில் உருவாக்கிய பிறகு Environment Protection Rules, 1986 ஆனது subordinate legislation என்கின்ற முறையில் அதிகாரிகளால் வகுக்கப்பட்டு, அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் எவ்வாறு கடற்கரை மற்றும்

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

கடற்கரை சார்ந்துள்ள பகுதிகளில் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்; எவ்வாறு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக் கூடாது; அவற்றை எவ்வாறு சுட்டுப்படுத்துவது என்பது குறித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், விதி எண் 5-ன்படி சுற்றுச்சூழல் கெடக்கூடிய அளவில் industries எனப்படும் தொழிற்கூடங்களைக் சுட்டுப்படுத்துவதற்கு மட்டும்தான் விதி 5 உள்ளது. இதற்குக் காரணம் தொழிற்கூடங்களிலிருந்து வெளிப்படும் புகை, இரைச்சல், அது வெளியிடும் சூழிவு, அது பயன்படுத்திக்கொள்ளும் மிகுந்த அளவிலான நீர் ஆகியவை எந்த அளவிற்குச் சுற்றுச்சூழலைப் பாதிக்கக்கூடாது என்பது குறித்துப் பல்வேறு கோணங்களில் மேற்படிப் பிரிவானது அறிவுரைகளைச் சொல்கிறது. இதை நிறைவேற்றும் அளவில், சுற்றுப்புறச் சூழல் குறித்த ஒரு முக்கியமான அறிவிக்கை 19-2-1991 அன்று வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி ரூபாய் 5 கோடிக்கு மேல் முதலீடு செய்து கட்டப்படும் கட்டுமானப் பணிகள் குறித்து மத்திய அரசிடம் முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்று இருந்தது. இவற்றைப் பல்வேறு மாநில அரசுகளும் பெரிதும் ஆட்சேபித்ததால், மேற்படி ஆட்சேபங்களைக் கருத்திட்டு கொண்டு 9-9-1997 அன்று ஒரு மாற்று அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. அதன்படி மாநில அரசுகள் செயல்படுத்தும் கட்டுமானப் பணிகள் ரூபாய் 5 கோடிக்கு மேல் இருந்தாலும் மத்திய அரசின் அனுமதி தேவையில்லை என்பதுதான் இதுவரை நடைமுறையில் இருந்தது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், விதி 5 மற்றும் அதனுடைய நோக்கம் மற்றும் விளைவுகள் குறித்து ஒரு வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லும்போது, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகளைக் கொண்ட டிவிஷன் பெஞ்ச் மேற்படி விதி 5 என்பது தொழிற்கூடங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்றும், மற்ற இன வேலைகளுக்கு மேற்படி விதி 5 பொருந்தாது என்றும் மிகத் தெளிவாக Writ Appeal எண் 1287/1995 என்ற வழக்கில் 14-12-1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இவற்றையும் கருத்தில் கொண்டுதான் மேற்படி 9-9-1997 தேதியிட்ட அறிவிக்கை, மாநில அரசுகளின் செயல்பாட்டினை மத்திய அரசின் சுற்றுச்சூழல் அறிவிக்கை சுட்டுப்படுத்தாது என்ற அளவில்தான் இதுவரை நிலைமை இருந்து வந்துள்ளது. மாநில அரசுகளுக்கு எவ்வித பிரச்சினையும் இதுவரை இல்லாமல் இருந்தது.

மேலும், மேற்படி விதி 5-ல் சொல்லப்பட்டுள்ளவை தொழிற்கூடங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியவை. மற்ற அம்சங்களுக்கு இதைப் பொருத்திப் பார்ப்பது இயலாது; மற்றும்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

கூடாது என்பதுதான் சட்ட நிலைமை. மாநில அரசுகளின் பணிகளுக்கு இதுவரை எவ்வித இடர்பாடுகளும்—இதுநாள்வரை— ஏற்படாத காரணத்தால் விதி 5-ன் தாக்கம் பற்றி அதிக அளவில் பிரச்சினை ஏற்படவில்லை.

முற்பகல் 11-45

1997 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கைபடி மாநில அரசுகளின் செயல்பாடுகளுக்கு விதிவிலக்கு இருந்து வந்த காரணத்தினால், மாநில அரசுகளும் எவ்வித சிரமமும் படாமல் இருந்து வந்தன. ஆனால், புதிய தலைமைச் செயலகம் கட்டுமானப் பிரச்சினையைத் தனது கௌரவப் பிரச்சினையாகவும், விரோதப் பிரச்சினையாகவும் தி.மு.க. எடுத்துக்கொண்டதாலும், தங்களைத் தாங்களே தன்னார்வத் தொண்டர்களாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர்களுடன் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாகவும், மத்திய அரசில் சுற்றுப்புறச் சூழல் அமைச்சராக உள்ள டி.ஆர். பாலு 19-4-2003 அன்று சென்னையில் தி.மு.க. சார்பில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் 'இராணி மேரிக் கல்லூரியை நான் இடிக்க விடமாட்டேன், அப்படி நீங்கள் இடித்து விட்டால் நான் ராஜினாமா செய்வேன், உங்களால் முடிந்தால் இடித்துப் பாருங்கள்' என்று சவாலும், சூளுரையும் செய்து பேசியுள்ளார். அவ்வாறு அவர் பேசியது திரு. கருணாநிதியின் குடும்பப் பத்திரிகையான முரசொலியில் 21-4-2003 அன்றும், தி.மு.க. சார்புப் பத்திரிகையான தினகரனில் 20-4-2003 அன்றும் வெளிவந்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து யாரோ காட்டிய வழிகாட்டுதலின்படி மாநில அரசுகளுக்கு இடர்ப்பாடு இல்லாமல் இதுவரை இருந்து வந்த 9-9-1997 ஆம் நாளிட்ட அறிவிக்கையினைத் திருத்திக் அதனைக் கடுமைப்படுத்தி 22-4-2003 அன்று ஓர் அறிவிக்கையினை டி.ஆர். பாலு வெளியிட்டிருக்கிறார். அதன்படி மாநில அரசுகளின் நடவடிக்கைகள் அது எத்தனை கோடி ரூபாய் மதிப்பாக இருந்தாலும் நடைபெறலாம் என்று இருந்த நிலைமையினைக் கருத்தில்கொள்ளாமல் மத்திய அரசின் சுற்றுச்சூழல் துறையினை ஒரு Super Plan Sanctioning Authority ஆக மாற்றி மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைப் பறித்துவிட்டு மேற்படி 1997 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கையைத் திருத்தி மாநில அரசின் கட்டுமானப் பணிகள்கூட ரூபாய் 5 கோடிக்குமேல் நடைபெற்றால் அதுகுறித்த ஒப்புதல் மத்திய சுற்றுச்சூழல் துறையிடம் பெற வேண்டும் என்ற ஒரு திருத்த அறிவிக்கையினை 22-4-2003 அன்று வெளியிட்டுள்ளார். இந்தத் திருத்தத்தினுடைய தாக்கம் எவ்வகையில் இருக்கும் என்று ஆராய்வதற்கு முன்னால் மேற்படித் திருத்தம் எதனால்

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பதை முதலில் பார்ப்பது நல்லது. சென்னையில் நடைபெற்ற தி.மு.க. பொதுக் கூட்டத்தில் சவாலாகவும், சவடாலாகவும் 'நான் உயிர் உள்ள வரை இதைச் செய்ய விடமாட்டேன், அதைச் செய்ய விடமாட்டேன்' என்று சொன்ன டி.ஆர். பாலு, அதிகாரம் தன்னிடம் இருக்கின்ற ஒரே காரணத்தால் பின் விளைவுகள் பற்றியும், பக்க விளைவுகள் பற்றியும் இந்திய இறையாண்மைக்கு எவ்வித பங்கம் ஏற்படும் என்பதைப் பற்றியும் எண்ணிப் பார்க்காமல் 22-4-2003 தேதியிட்ட அறிவிக்கையினை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சட்டப்பேரவையின் வாயிலாக நான் மக்களுக்குத் தெரிவிப்பது என்னவென்றால் 15-8-1947-ல் இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு, தமது செயல்பாடு மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்கு ஓர் அரசமைப்புச் சட்டம் தேவை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு சுமார் 3 ஆண்டு காலம் நமது முன்னோர்கள் விவாதம் செய்து இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தை 1950 ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். அதில் இந்தியா எப்படி ஒரு குடியரசு அமைப்பாக Federal தன்மை கொண்ட அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றும், மாநில அரசுகள் எந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும், மத்திய அரசு எந்தெந்த முறைகளில் செயல்பட்டு சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும், மாநில அரசுகள் எந்த முறையில் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும் என்று விரிவாகவும், தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஓர் ஆரோக்கியமான உறவுப் பாலத்தை அமைக்கும்வகையில் மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது குறித்தும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. இந்திய இறையாண்மை என்பது அதன் மாநில அரசுகளின் நலனைக் கருத்தில்கொண்டுதான் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள மக்களின் நலனுக்காகத்தான் மத்திய அரசும் அதன் துறைகளும் செயல்பட வேண்டும். அனைத்து மாநிலங்களிலும் வியாபித்துள்ள குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், வாழும் முறையையும் அவர்களின் நலன்களையும் மத்திய அரசு நேரடியாகத் தன் பொறுப்பில் கவனிக்க இயலாத காரணத்தினால்தான் அந்தப் பொறுப்பை மாநில அரசுகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இந்திய இறையாண்மை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுகளின் உரிமைகள், Federal நிலை உரிமைகள் ஆகும். மத்திய அரசு எவ்வாறு மாநில அரசுகளுடன் நல்லுறவு கொண்டு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி எல்லாம் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் மிகத் தெளிவாக, விரிவாக, ஆணித்தரமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

இவற்றைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாத, தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லாத-இவற்றைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாத, தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லாத-ஒரு மத்திய அமைச்சர் இப்படி ஓர் அடாவடியான, இதுவரை மாநில அரசுகளுடைய கையில் இருந்த உரிமையை அவர்களைக் கேட்காமலேயே அடித்துப் பிடுங்கும் விதத்தில் இராணி மேரிக் கல்லூரியை மட்டுமே மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைக் கருத்தில்கொள்ளாமல் தான் எடுத்துக் கொண்ட பதவிப் பிரமாணத்திற்கும், இரகசியக் காப்புப் பிரமாணத்திற்கும் மாறாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறார் என்பதுதான் மிகத் தெளிவான உண்மை.

முற்பகல் 11-50

மேற்படி 22-4-2003 அறிவிக்கையானது எவ்வகையில் இந்திய இறையாண்மையைப் பாதிக்கும் என்பது பற்றி நான் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கூட்டாட்சித் தத்துவத்தையொட்டி எவ்வாறு மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள அதிகாரப் பங்கீடுகள் இருக்க வேண்டும், எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று அரவணைத்துக்கொண்டு மக்கள் நலனுக்காகச் செயல்பட வேண்டிய தன்மை உடையது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் மிகத் தெளிவாக உச்ச நீதிமன்றம், 9 நீதிபதிகள் கொண்ட Constitution Bench தீர்ப்பில் S.R. Bommai Vs. Union of India என்ற வழக்கில் 11-3-1994 அன்று மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. இந்தத் தீர்ப்பின் தன்மைக்கு முற்றிலும் மாறாக Federal Structure-ன் அடித்தளத்தைத் தகர்க்கும் வகையில் ஏற்கெனவே செயல்பாட்டில் இருந்து வந்த 9-9-1997 தேதியிட்ட அறிவிக்கையிலுள்ள மாநில அரசின் உரிமைகளைப் பறிக்கும்விதமாக மேற்படி 22-4-2003 ஆம் நாளிட்ட அறிவிக்கை வெளிவந்து, அது பத்திரிகைகளிலும் ஏதோ பிரமாதமாக ஒரு சாதனையினை நிறைவேற்றிவிட்ட தொனியில் வெளிவந்துள்ளது. அந்த அறிவிக்கை தன்னை ஒரு Plan Sanctioning அதிகாரியாக நியமித்துக்கொண்டு டி.ஆர். பாலு பிறப்பித்த உத்தரவாகும். அதனுடைய பின்விளைவுகளைப் பற்றி அவர் சிறிதும் கவலைப்பட்டதாகவோ சிந்தித்ததாகவோ தெரியவில்லை. மாநில அரசுகளின் கருத்துகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான், மாநில அரசுகளின் செயல்பாட்டில் மத்திய அரசு குறுக்கிடாத வகையில் 9-9-1997 நாளிட்ட அறிவிக்கை இதுகாறும் நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. பொதுமக்களின் நலனுக்காகப்

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

பாடுபடும் மாநில அரசுகளின் நடவடிக்கைகளில் மத்திய அரசு தலையிடுவதில்லை என்ற நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் 22-4-2003 நாளிட்ட அறிவிக்கை அந்த நிலைப்பாட்டை முற்றிலுமாக மாற்றியுள்ளது. மேற்படி அறிவிக்கையின்படி கடல் சார்ந்த இடங்கள், முகத்துவாரம் மற்றும் நதிநீர் வழிகளில், கடலில் உயர் அலைகளின் வீச்சின் தாக்கம் உள்ள பகுதி மற்றும் அதனை ஒட்டியுள்ள கரையோரம் வரை இனி கட்டடம் ஏதும் கட்ட வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசின் சுற்றுப்புறச் சூழல் துறையின் ஒப்புதல் பெறப்பட வேண்டும். இதனால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ள மாநில அரசுகள் மேற்கு வங்காளம், ஒரிசா, ஆந்திரப் பிரதேசம், தமிழ்நாடு ஆகிய வங்காள விரிகுடாவின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள கடலோர மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசமான அந்தமான்-நிக்கோபார் தீவுகள் ஆகும். அதேபோல இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள, அரபிக் கடல் ஓரம் உள்ள மாநிலங்களான கேரளம், சாநாடகம், கோவா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களான டாத்ரா நாகர்கவேலி, லட்சத்தீவுகள் மற்றும் மினிக்காய் தீவுகளும் ஆகும். இதுவரை இந்த மாநிலங்களுக்கும், யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் இருந்து வந்த இடர்ப்பாடுகள் இல்லாத இயல்பு சூழ்நிலை மேற்படி ஒரு தனி நபரால், என் மீதுள்ள காய்ப்புணர்ச்சி என்ற ஒரே ஒரு காரணம் கொண்டு பறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய பின்விளைவுகள் என்ன என்பது பற்றி அவர் கிஞ்சித்தும் ஆராய்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகவோ முன்யோசனையுடன் செயல்பட்டதாகவோ அல்லது தொலைநோக்குப் பார்வையோடு பிரச்சினையை அணுகியதாகவோ தெரியவில்லை.

கோவா மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த மாநிலம் முழுவதும் பாதிக்கப்படும். ஏனென்றால் அந்த மாநிலத்தின் இயற்கைத் தன்மை அப்படி. சேது சமுத்திரம் திட்டம்கூட இனி ஒரு பகல் கனவுதான். டி.ஆர். பாலுவினுடைய கவனத்தில் இருந்ததெல்லாம் நானும் இராணி மேரிக் கல்லூரியும் மட்டும்தான். அவருக்காக உண்மையிலேயே நான் பரிதாபப்படுகிறேன். காரணம் ஏற்கெனவே அனுபவித்து வந்த ஓர் உரிமையைப் பறிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு வாய்ப்பளித்து சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களுடன் விவாதம் செய்திருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படைச் சட்ட தத்துவம்கூட அவருக்குப் புரியவில்லை. Subordinate Legislation எப்படி உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியெல்லாம் அவருக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. Observance of natural justice என்றால் என்ன, Subordinate Legislation எந்த

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 மே 5]

அளவுக்குச் செல்லுபடி ஆகும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அவர் தயாராக இல்லை. டி.ஆர். பாலு இந்த விஷயத்தில் தன்னிச்சையாக, Constitution-க்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார். இதன் பின்விளைவுகளை அவர் சந்தித்தே ஆகவேண்டும். அது எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பது பற்றி அவர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். கடலோர மாநிலங்களுடைய செயல்பாட்டினை முடக்கக்கூடிய வகையில் ஓர் அறிவிக்கை வெளியிடுவதற்கு அவருக்கு எந்தவித அதிகாரமும் இல்லை. அவ்வாறு செயல்படுவதற்கு அவர் ஒன்றும் இந்த நாட்டின் சர்வாதிகாரி இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் ஷரத்துகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் யாரும் பணியாற்ற முடியும்; யாரும் பணியாற்ற வேண்டும்.

முற்பகல் 11-55

அதனை மீறி யார் செயல்பட்டாலும் அதன் விளைவுகளை அவர்கள் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒரு சிறிய விஷயத்திற்காக அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி மட்டுமே மேலோங்கி இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்துள்ள டி.ஆர். பாலு மத்திய அமைச்சரவையில் தொடர்ந்து பணியாற்றும் தார்மிக உரிமையை அறவே இழந்துவிட்டார் என்பதுதான் எனது கருத்தாகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மேற்படி 22-4-2003 நாளிட்ட அறிவிக்கையை வெளியிடுவதற்கு முன்னால் சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகளை அவர் கலந்தாலோசிக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, மத்திய அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலும் அதை அவர் விவாதிக்கவில்லை. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலையும் பெறவில்லை. தன்னிச்சையாக டி.ஆர். பாலு இந்த அறிவிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார். மேலும், 22-4-2003 அன்றே பத்திரிகைகளுக்கு தனது அறிவிக்கையை வெளியிட்ட டி.ஆர். பாலு, சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகளுக்கு அந்த அறிவிக்கையை அனுப்பவில்லை. இப்படி ஓர் ஏதேச்சாதிகாரமான செயல்பாட்டுடன்கூடிய அவருடைய அடாத செயல் குறித்து அவரின், மக்கள் விரோத, மாநில அரசுகளுக்கு எதிரான போக்கு குறித்து மேதகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் மற்றும் மாண்புமிகு உள் துறை அமைச்சர் ஆகியோரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுசெல்ல விரும்புகிறேன். மேற்படி 22-4-2003 அறிவிக்கை எதிர்க்கப்படுவதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் உள்ளனவோ அவற்றை இந்த அரசு

2003 மே 5]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

உறுதியுடன் மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதனால் பாதிப்பு அடைந்துள்ள அத்தனை கடலோர மாநிலங்களின் முதல் அமைச்சர்களுடனும் இதுகுறித்துத் தொடர்புகொண்டு செயல்பட முடிவு செய்துள்ளேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தனி மனிதர் ஒருவர்மீது கொண்டுள்ள காய்ப்புணர்ச்சி ஒரு மாநிலத்தின் நலனை மட்டுமல்ல, பல மாநிலங்களின் நலனைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு எவ்வளவு தூரம் போகமுடியும் என்பதற்கு உச்ச பட்ச உதாரணம்தான் டி.ஆர். பாலு. ஆட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற ஒரே காரணத்தால் மக்கள் தந்த அதிகாரத்தைத் தவறான முறையில், ஒரு மாநில அரசுக்கும், அதன் மக்களுக்கும் விரோதமாகப் பயன்படுத்த எந்த ஓர் அமைச்சருக்கும் உரிமையில்லை. அவ்வாறு செயல்படுவதற்கு அவருக்குச் சட்டரீதியாக எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நபர்கள் மக்கள்முன் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அந்தக் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: பேரவைத் தலைவர் **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. எஸ்.ஆர்.பி. (குறுக்கீடு) இல்லை, எஸ்.ஆர்.பி. நான் 110-வது விதியைப் படிக்கிறேன். (குறுக்கீடு) 110-வது விதியை நான் படிக்கிறேன். 110-வது விதி என்பது 'பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பொருளைப்பற்றி ஓர் அமைச்சர் பேரவைத் தலைவரின் இசைவுடன் அறிக்கை ஒன்றை அளிக்கலாம். அவ்வறிக்கையின்மீது அப்போது எவ்வித விவாதமும் இருத்தல் கூடாது. உள் விதி 1-ன்கீழ் அறிக்கை அளிக்க விரும்பும் ஓர் அமைச்சர் எந்நாளில் அந்த அறிக்கையை அளிக்க விரும்புகிறார் என்பதையும் பேரவைத் தலைவரின் பார்வைக்கு வைக்க அதன் பிரதி ஒன்றையும் முன்கூட்டியே செயலாளருக்கு அனுப்ப வேண்டும்.' இவ்வளவுதான். இதிலே, விவாதம் கூடாது என்பது விதி. இதிலே விவாதத்திற்கு நான் அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவே உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைகிணங்க அகற்றப்பெற்றது.